

**Teza: koszty postępowania odwoławczego.**

Obwiniona nie powinna ponosić kosztów postępowania odwoławczego, którego nie zainicjowała (nie składała środka odwoławczego). Mając jednakże na uwadze art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy o radcach prawnych, który wyraźnie określa, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony, a w niniejszej sprawie obwiniony został ukarany, nie ma podstaw do zasądzenia tych kosztów od pokrzywdzonego. Biorąc jednak pod uwagę postawę obwinionej, a także wyżej opisane przyczynienie się pokrzywdzonego do powstania kosztów postępowania w II instancji, kosztami postępowania odwoławczego winna być obciążona Krajowa Izba Radców Prawnych.

**WO – 123/20**

## POSTANOWIENIE

*z dnia 7 lipca 2021 r.*

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

**Przewodniczący:** SWSD Sławomir Pilipiec

**Sędziowie:** SWSD Małgorzata Sajdak

SWSD Karolina Szał /sprawozdawca/

**Protokolant:** Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2021 r. na posiedzeniu

sprawy radcy prawnego J. W.

obwinionej o to że:

w dniu 5 lipca 2016 r. w S. uzależniła wydanie T. D. oryginału tytułu wykonawczego od uprzedniego uregulowania należności wskazanej w fakturze VAT, wystawionej w dniu 5 lipca 2016 r. przez J. W. dla T. D., tj. popełnienia czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016, poz. 233.) w związku z art. 6 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

z powodu zażalenia obwinionej od pkt. 3 orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 marca 2021 r., sygn. akt: WO-123/20,

**orzeka:**

zmienić pkt. 3 zaskarżonego orzeczenia w ten sposób, że kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.500, 00 (słownie: jeden tysiąc pięćset) zł obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

## Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 9 marca 2021 r., sygn. akt WO-123/20, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych utrzymał w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. akt D 179/19, uznającego obwinioną radcę prawnego J. W. za winną przewinienia dyscyplinarnego tj. tego, że w dniu 5 lipca 2016 r. w S. uzależniła wydanie T. D. oryginału tytułu wykonawczego od

uprzedniego uregulowania należności wskazanej w fakturze VAT, wystawionej w dniu 5 lipca 2016 r. przez J. W. dla T. D. co stanowi co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.

z 2016, poz. 233.) w związku z art. 6 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W punkcie 3 w/w orzeczenia Wyższy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 70<sup>6</sup> ustawy o radcach prawnych zasądził od obwinionej na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie kwotę 1.500,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez ukaraną radcę prawnego zażaleniem z dnia 19 kwietnia 2021 r. Z treści środka zaskarżenia wynika, że obwiniona radca prawny zaskarża w/w orzeczenie w części dot. pkt. 3 tzn. w przedmiocie kosztów postępowania zarzucając, że Sąd dyscyplinarny niesłusznie obciążył ją kosztami postępowania z naruszeniem przepisów postępowania a mianowicie przepisów art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 636 § 1 kpk oraz art. 74<sup>1</sup> pkt. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk.

Wskazując na powyższe obwiniona radca prawny wniosła o zmianę w/w orzeczenia w zaskarżonej części przez zmianę pkt.3 w całości i zasądzenie od pokrzywdzonego na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych kosztów postępowania odwoławczego ewentualnie o zmianę pkt.3 i poniesienie przez Krajową Izbę Radców Prawnych kosztów postępowania odwoławczego. Z ostrożności procesowej wniosła również o nieobciążanie jej kosztami postępowania zażaleniowego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż z przepisu art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy o radcach prawnych wynika, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony; w pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych

Należy jednak jednocześnie pamiętać, że regulacja ta nie ma charakteru wyłącznego, zaś

w postępowaniu dyscyplinarnym na mocy art. 74<sup>1</sup> ustawy o radcach prawnych, odpowiednio stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Zgodnie zaś z art. 636 § 1 kpk w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy, a jeżeli środek ten pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego – koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Przyznać więc należy rację obwinionej, iż nie powinna ona ponosić kosztów postępowania odwoławczego, którego nie zainicjowała ( nie składała ona środka odwoławczego).

Mając jednakże na uwadze, że art. 70<sup>6</sup> ustawy o radcach prawnych wyraźnie określa w ust. 2, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony, a w niniejszej sprawie obwiniony został ukarany, nie ma podstaw do zasądzenia tych kosztów od pokrzywdzonego. Biorąc więc pod uwagę postawę obwinionej, a także wyżej opisane przyczynienie się pokrzywdzonego do powstania kosztów postępowania II instancyjnego, kosztami postępowania odwoławczego winna być obciążona Krajowa Izba Radców Prawnych.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji.